हतो रघानां कोच्या च युद्धे तिस्मिन्नयुध्यत । विडालास्योऽयुतानाच्य पञ्चामञ्जिरयायुतेः ॥ ४३ ॥ युयुधे संयुगे तच रथानां परिवारितः। श्रन्थे च तनायुतश्री रघनागच्चरैर्दताः ॥ ४४ ॥ युयुधः संयुगे देव्या सह तत्र महासुरा:। कोटिकोटिसइस्तेस्त रथानां दन्तिनान्तथा ॥ ४५ ॥ इयानाच्च हतो युद्दे तचाभूमाहिषासुरः। तोमरैभिन्दिपाजैश्व शक्तिभिर्मुषजैस्तवा ॥ ४६ ॥ युयुधः संयुगे देव्या खड्गैः परशुपट्टिशै:। के विश्व चिक्षिपः शक्तीः के चित्पाशांस्तथापरे ॥ ४७ ॥ देवीं खड्गप्रहारैस्तृ ते तां इन्तुं प्रचक्रमुः। सापि देवी ततस्तानि शस्त्राग्यस्त्राणि चिख्डका॥ ४८॥ बीबयैव प्रचिच्छेद निजग्रखास्त्रवर्षिणी। चनायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभि:॥ ४८॥ मुमोचासुरदेषेषु शस्त्राग्यस्त्राणि चेश्वरी। सोऽपि क्रुंद्वी धुतग्रटी देव्या वाचनकेग्ररी ॥ ५०॥ चचारासुरसैन्धेषु वनेष्विव हुताशनः। निम्बासान्मुमुचे यांख युध्यमाना रखेऽम्बिका ॥ ५१ ॥ त एव सद्यः समाता गणाः श्रतसहस्रशः । युयुधुक्ते परशुभिर्भिन्दिपाखासिपट्टिशैः ॥ ५२ ॥ नाभयन्तोऽसुरगणान्देवीभक्त्युपष्टं दिताः। भवादयन्त पटचान् गसाः प्रद्वास्त्रयापरे ॥ ५३ ॥